

Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/145567,Przywrocenie-Wojciechowi-Korfantemu-honorowego-obywatels-twa-Zakopanego-18-czerwc.html>
27.04.2024, 12:23

Przywrócenie Wojciechowi Korfantemu honorowego obywatelstwa Zakopanego - 18 czerwca 2021

Odznaczenie odebrał prawnuk Wojciecha Korfantego - Michael z małżonką Honoratą. W wydarzeniu wziął udział dr Andrzej Sznajder, dyrektor Oddziału IPN w Katowicach.

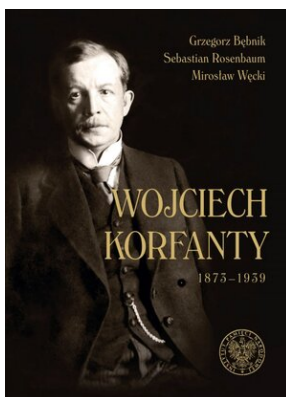

W piątek, 18 czerwca 2021 r. podczas uroczystej sesji Rada Miasta Zakopanego przywróciła tytuł „Honorowego Obywatela Zakopanego” Wojciechowi Korfantemu. To jeden z punktów obchodów stulecia III powstania śląskiego.

Z prośbą o stanowisko w tej sprawie zwrócił się przed kilkoma miesiącami do Oddziału IPN w Katowicach przewodniczący zakopiańskiej Rady Jan Gluc, do którego wcześniej o przywrócenie tytułu Korfantemu zaapelowali przedstawiciele samorządu i instytucji z woj. opolskiego.

W odpowiedzi na to pismo dr Andrzej Sznajder, dyrektor katowickiego IPN podkreślił, że Wojciech Korfanty uznawany jest za jednego z „ojców niepodległości”, jak Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Wincenty Witos, Ignacy Jan Paderewski i Ignacy Daszyński.

Zasługi Wojciecha Korfanteo dla sprawy polskiej są bezdyskusyjne; partykularne konflikty polityczne okresu międzywojennego nie powinny w żaden sposób przesłaniać rzeczywistych dokonań tego polityka – napisał dyrektor katowickiego IPN w opinii przesłanej samorządowi Zakopanego.

Wojciech Korfanty.

Wojciech Korfanty (1873–1939) to najważniejszy przedstawiciel polskiego ruchu narodowego z Górnego Śląska. Przeciwstawiał się germanizacyjnej polityce władz niemieckich wobec ludności

polskiej, walczył o polepszenie sytuacji niższych warstw społecznych. Występował na forum parlamentarnym i na wiecach, był czynny jako dziennikarz i wydawca prasowy, stworzył gazety „Polak” i „Górnoślązak”. W listopadzie 1918 r. został członkiem Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, kierował jej wydziałem wojskowym w czasie powstania wielkopolskiego. Gdy w traktacie wersalskim zapisano, że los Górnego Śląska ma zostać rozstrzygnięty w plebiscycie, stanął na czele Polskiego Komisarjatu Plebiscytowego i kierował jego akcją propagandową. W maju 1921 r. wywołał III powstanie śląskie i został jego dyktatorem, odnosząc sukcesy militarne i polityczne. Wskutek oporu Józefa Piłsudskiego nie objął stanowiska premiera, pozostał jednak wiodącym politykiem w województwie śląskim. Był jednym z twórców i liderów polskiej chadecji, wydawcą i publicystą dziennika „Polonia”. Po zamachu majowym 1926 r. przeciwstawił się sanacji, za co spotkały go szykany, m.in. uwięzienie w Brześciu. W 1938 r. wyemigrował do Czechosłowacji. Powrócił do Polski w kwietniu 1939 r. i został aresztowany. Zmarł tuż po zwolnieniu z więzienia. Na Górnym Śląsku był legendą już za życia.